

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

ŚWIĘTOKRZYSKI URZĄD WOJEWODZKI w Kielcach KANCLARIA OGÓLNA	
Wysl. dnia	01.04.2008
L. dz.	.....
Zał.	
Podpis	

Kielce, 2008-04-01

Znak: NK-0911/51/2008

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 oraz z 2002r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 271, Nr 214, poz. 1806, z 2003r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568 i z 2004r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Nr 214, poz. 1806)

stwierdza się nieważność

uchwały Nr XXV/193/08 Rady Miejskiej w Staszowie z dnia 22 lutego 2008r. w sprawie zatwierdzenia zmian w Statucie Miejsko-Gminnego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej zatwierdzonego uchwałą Nr XV/165/04 Rady Miejskiej w Staszowie z dnia 12 lutego 2004r.

UZASADNIENIE

Rada Miejska w Staszowie uchwałą Nr XXV/193/08 z dnia 22 lutego 2008r. w sprawie przepisanej w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia zatwierdziła zmiany w statucie Miejsko-Gminnego Samodzielnego Publicznego ZOZ w Staszowie.

W uzasadnieniu Rada Miejska stwierdziła, że zmiany do Statutu Miejsko-Gminnego Samodzielnego Publicznego ZOZ są podyktowane koniecznością przystosowania Statutu Zakładu do obecnych warunków.

Jeżeli zatem uzasadnienie zmian Statutu, kwitowane jest nic nie mówiącą „koniecznością przystosowania zmian Statutu Zakładu do obecnych warunków”, to pojawiają się co najmniej dwie opcje rozwiązania tak skonstruowanej niewiadomej:

- albo takie uzasadnienie ma utrudnić lub wręcz uniemożliwić Wojewodzie należytą weryfikację uchwały pod względem prawnym,
- albo jest przejawem lekceważenia elementarnych reguł poprawnej legislacji.

Każdy zatem musi postawić uzasadnieniu uchwały następujące pytania:

- jaką koniecznością?
- jakich obecnych warunków.

Uzasadnienie jakie przedstawiono do weryfikowanej uchwały nie jest zatem żadnym uzasadnieniem co uzasadnia twierdzenie, że uchwały nie uzasadniono uniemożliwiając Wojewodzie wykonanie aktu nadzoru.

Zgodnie z art. 7 pkt 3 ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o administracji rządowej w województwie (t.j. Dz. U. z 2001r. Nr 80, poz. 872 ze zm.) i art. 86 ustawy z dnia 8 marca 1990r. (t.j. Dz. U. z 1996r. Nr 13, poz. 74 ze zm.) o samorządzie gminnym Wojewoda jest organem nadzoru m.in. nad działalnością gminną. W ramach tego nadzoru bada pod względem zgodności z prawem m.in. akty normatywne organów gminy.

Aby ten nadzór mógł być wykonywany w sposób optymalnie właściwy przedkładane Wojewodzie akty powinny zawierać prawidłowo – zgodnie z zasadami poprawnej legislacji skonstruowaną sferę decyzji (treść uchwały) i sferę motywacji (uzasadnienie uchwały). Wadliwa treść lub brak rzetelnej motywacji albo łącznie występujące nieprawidłowości, muszą skutkować uznaniem aktu za dotknięty istotną wadą. Problem bowiem nie polega na tym, że w postępowaniu nadzorczym przedstawione zostaną obszernie wyjaśnienia przewodniczącego rady i burmistrza miasta, ale na tym, że brak uzasadnienia projektu aktu nie może być w ogóle usunięty w postępowaniu nadzorczym.

Niezasadność tego braku wynika stąd, że Rada Miasta procedowała nad projektem oczywiście wadliwym bo pozbawionym uzasadnienia, gdyż co jeszcze raz należy podkreślić lakoniczność argumentacji zastosowana w uzasadnieniu uchwały jest typową nieprawidłowością nazwaną w logice argumentację *ignotum per ignotum*.

Wojewoda będąc organem nadzoru nie może być sytuowany na pozycji odkrywcy rzeczywistej woli uchwałodawcy skoro on sam procedował nad projektem nieuzasadnionym.

Zgodnie z przepisami § 143 w związku z § 131 ust. 1 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2002r. Nr 120, poz. 908 do projektu uchwały dołącza się uzasadnienie sporządzone według zasad określonych w odrębnych przepisach.

Takie uzasadnienie zostało w zasadzie sporządzone ale dopiero w toku postępowania nadzorczego i jako nie będące przedmiotem obrad Rady Miasta Staszów nie może być uwzględnione.

Przedmiotowa uchwała musi być uznana za nieważną również i z tego względu, że zawiera unormowanie sprzeczne z przepisem art. 44 ust. 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991r. o zakładach opieki zdrowotnej (t.j. Dz. U. z 2007r. Nr 14, poz. 89) Przepis ten stanowi, że :

„Podmiot, który utworzył publiczny zakład opieki zdrowotnej nawiązuje z kierownikiem tego zakładu stosunek pracy na podstawie: powołania lub umowy o pracę albo zawiera z nim umowę cywilno-prawną”.

Jest to materia właściwa prawu pracy i prawu cywilnemu. Skoro ustawodawca określił dla podmiotu, który utworzył ZOZ rozwiązanie alternatywne i nie odesłał w zakresie jego skonkretyzowania do statutu, to samoograniczenie się tego podmiotu w zakresie wyboru formy zatrudnienia należy uznać za irracjonalne, a jeżeli ową irracjonalną konstrukcję zdecydowano się zastosować to należało to szczegółowo uzasadnić.

Wprawdzie w art. 11 ust. 2 ustawy o ZOZ określającym zakres regulacji statutowej użyto terminu „w szczególności” to jednak nie oznacza to dowolności w odchodzeniu od regulacji ustawowych. Można było tolerować dotychczasową treść § 15 statutu ZOZ gdyż nie zawierała uregulowań rażąco sprzecznych z ustawą. Nieakceptowana jest niestety zmiana, a to z następujących względów:

1. Niezrozumiałe jest ograniczenie sposobu nawiązania stosunku pracy tylko do powołania (§ 15 ust. 1).
2. Opiniodawczy zakres uprawnień rady społecznej określa enumeratywnie przepis art. 46 pkt 1-7 ustawy o ZOZ i nie ma wśród nich uprawnienia do opiniowania nawiązania stosunku pracy z kierownikiem ZOZ (art. 46 pkt „e” mówi tylko o rozwiązaniu stosunku pracy lub umowy cywilno-prawnej).
3. Opinia ze swojej istoty nie jest wiążąca i nie ma potrzeby przypominania o tym w statucie (art. 15 ust. 3).
4. Uregulowanie zawarte w pkt 4 § 15 rażąco narusza prawo przez przekroczenie granic regulacji ustawowej, co musi być uznane za działanie bez podstawy prawnej.
5. Uregulowanie zawarte w pkt 6 § 15 rażąco narusza przepis art. 44 art. 9 i 10 ustawy o ZOZ przez przeniesienie do statutu niepełnej zresztą regulacji ustawowej co niewątpliwie obraża zasadę poprawnej legislacji.

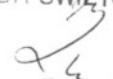
Jak już wyżej wspomniano można było tolerować dotychczasowe unormowanie statutowe ze względu na jego neutralność prawną ale i ono nie powinno znaleźć się w statucie ZOZ. Trudno bowiem odmówić słuszności Sądowi Najwyższemu, który w wyroku z dnia 18.01.2005r. sygn. akt II CK 131/2005 COSNP 2005/16/249 stwierdził:

„Statut zakładu opieki zdrowotnej określa przedmiot działania zakładu, jego organy a także gospodarkę finansową (art. 71 ustawy z dnia 30.08.1991r. o zakładach opieki zdrowotnej, co wyklucza zamieszczanie w nim postanowień dotyczących nawiązania stosunku pracy z dyrektorem publicznego zakładu opieki zdrowotnej, a także świadczeń przysługujących mu w związku z rozwiązaniem stosunku pracy. Statut zakładu opieki zdrowotnej w części zawierającej takie regulacje nie może być traktowany jako źródło prawa pracy w rozumieniu art. 9 k.p. i stanowić podstawy do roszczeń o odszkodowanie”.

Reasumując należy stwierdzić, że przedstawione w niniejszym uzasadnieniu wady prawne w pełni uzasadniają stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Bożentyna Palka-Koruba